

Obalenie Świątowita

Ten symboliczny gest oznaczał zakończenie wielobóstwa, czyli wiary w wielu bogów, i kultury plemiennej.

Obalenie Świętowita

Do momentu przyjęcia chrztu każde pogańskie plemię czciło siły natury utożsamiane z bogami oraz duchy przodków. Składano im ofiary i sprawowano różnorodne obrzędy zapewniające ich przychylność. Pogańskie rytuały, podczas których ucztowano, tańczono i śpiewano, odbywały się przede wszystkim na wzniesieniach uznawanych za punkt zjednoczenia nieba z ziemią. Paganie czcili bogów opiekujących się ich plonami, dobrobytem,

płodnością, takich jak: Perun (pan niebios i piorunów, gromowładna postać kojarzona z dębem) i jego różnorodne wcielenia: Świętowit (ten kto rozporządza mocą nadprzyrodzoną) czy Jarowit (bóg siły młodości), Weles (pan zaświatów i magii, opiekujący się bydłem i gospodarstwem) oraz bóstwa, takie jak Trzygłów i Swaróg (bóstwo ognia i Słońca).

